

Asia: VN/22263/2025

Lausuntopyyntö: Arviomuistio kilpailuneutraliteettiselvityksen suosituksista

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Työ- ja elinkeinoministeriön arviomuistiossa arvioidaan yksityisen ja julkisen sektorin elinkeinotoiminnan toimintaedellytysten tasapuolisuutta (kilpailuneutraliteetti) koskevan lainsäädännön uudistamiseksi esitettyjä suosituksia. Suositukset perustuvat selvityshenkilö Kirsi-Maria Halosen laatimaan selvitysraporttiin. Arviomuistiossa esitetään kilpailuneutraliteetin ja KKV:n sitä koskevan valvonnan tehostamisen kannalta tärkeimmiksi ja toteuttamiskelpoisimmiksi suosituksiksi julkisyhteisöjen itsearviointi- ja dokumentointivelvoitteesta säätämistä sekä siihen liittyvien KKV:n suuntaviivojen tai muun ohjeistuksen laatimista ja viestintää; kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvan toiminnan määritelmästä ja markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimuksesta säätämistä kilpailulaissa; uudesta KKV:n priorisointiperusteesta säätämistä koskien tilanteita, joissa KKV:lta todennäköisesti puuttuisi toimivalta; KKV:n kilpailuneutraliteettivalvonnan resurssien lisäämistä; sekä julkisyhteisöjen kilpailullista toimintaa koskevien tietojen tiedonsaannin parantamista. KKV pitää edellä mainittuja ehdotuksia kannatettavina. KKV toteaa, että arviomuistiossa tärkeimmiksi ja toteuttamiskelpoisimmiksi arvioidut suositukset yhtäältä ehkäisisivät kilpailuneutraliteettiongelmia ja toisaalta tehostaisivat KKV:n valvontaa. Lisäksi ehdotukset selkeyttäisivät kilpailuneutraliteettisääntelyä ja sen soveltamisalaa.

Itsearvioinnin dokumentointivelvoite

KKV pitää kannatettavana julkisyhteisöjen kilpailutilanteessa markkinoilla harjoitettavan toiminnan itsearvioinnista ja sitä koskevasta dokumentointivelvoitteesta säätämistä. KKV toteaa, että viraston valvontatoiminnassa on havaittu, että kilpailuneutraliteettisääntelyn piiriin kuuluvilla julkisyhteisöillä on puutteita muun muassa harjoittamansa toiminnan luonteen tunnistamisessa ja siten mahdollisesti myös kilpailuneutraliteettisäännösten asettamien velvoitteiden huomioimisessa. KKV toteaa, että kilpailuneutraliteettisääntely ei nykyisellään näytä riittävässä määrin kannustavan julkisyhteisöjä ja niiden määräysvaltaan kuuluvia yksiköjä oman toimintansa kilpailuneutraliteettisäännösten mukaisuuden arviointiin, minkä vuoksi KKV pitää kilpailullisen toiminnan itsearviointivelvoitteesta säätämistä tarpeellisena. KKV:n arvion mukaan kilpailullisen

toiminnan itsearviointi ja sen dokumentointi ennaltaehkäisisi kilpailuneutraliteettiongelmiin syntymistä sekä varmistaisi harjoitetun liiketoiminnan tuloksellisuutta ja siten myös vähentäisi verovarojen valumista kannattamattoman liiketoiminnan tukemiseen.

KKV:n näkemyksen mukaan kilpailullisen toiminnan itsearviointivelvoite myös tehostaisi KKV:n valvontaa, sillä itsearviointidokumentin myötä KKV:lla olisi käytettävissään lähtötiedot julkisyhteisön kilpailulliseksi katsomastaan toiminnasta. Tällöin KKV:n valvontatoiminnassa voitaisiin nykyistä nopeammin ja tehokkaammin arvioida ensinnäkin sitä, onko julkisyhteisön toiminnassa kyse kilpailuneutraliteettisääntelyn piiriin kuuluvasta toiminnasta, ja jos näin on, toiseksi sitä, onko kyse kilpailuneutraliteettiongelma, eli sellaisesta menettelytavasta tai toiminnan rakenteesta, joka voi aiheuttaa kilpailun vääristymistä markkinoilla, ja mikäli näin on, kolmanneksi vielä sitä, aiheuttaako tällainen menettelytapa tai toiminnan rakenne KKV:n puuttumisen perusteena olevia kielteisiä kilpailuvaikutuksia. Samoin perustein itsearviointidokumentista olisi apua myös KKV:n toiminnan priorisoinnissa.

Arviomuistion mukaan itsearviointivelvoitteen säätämisen negatiivisena vaikutuksena voidaan pitää mahdollista julkisyhteisöille aiheutuvan hallinnollisen taakan kasvua. KKV muistuttaa, kuten arviomuistiossakin on todettu, että kilpailullisen toiminnan itsearvioinnissa ja sen dokumentoinnissa olisi lähtökohtaisesti kyse sellaisen arvioinnin muuttamisesta kirjalliseen muotoon, joka jo nyt voimassa olevia säännöksiä noudattaakseen tulisi olla tehtynä. Itsearvioinnin laatiminen ei myöskään edellyttäisi esimerkiksi järjestelmämuutoksia. Näin ollen uusi velvoite ei KKV:n näkemyksen mukaan lisäisi hallinnollista taakkaa kohtuuttomasti.

KKV toteaa vielä, että virasto on valmis laatimaan ohjeistusta tai suuntaviivat itsearvioinnin ja sitä koskevan dokumentin tarkemmasta sisällöstä.

Seuraamusmaksun säätämistä koskeva suositus

KKV toteaa, että velvoitteiden laiminlyönnin sanktiointi yleensä tehostaa sääntelyn noudattamista sanktioinnin sisältämän pelotevaikutuksen vuoksi. Kilpailuneutraliteettisääntelyyn liittyy kuitenkin erityispiirteitä, joiden vuoksi KKV ei pidä selvityshenkilön esittämästä seuraamusmaksusta säätämistä tarkoituksenmukaisena. KKV on arviomuistiossa esitettyin perustein yhtä mieltä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa siitä, että selvityshenkilön suosituksissa esitetyn seuraamusmaksun liittäminen osaksi kilpailuneutraliteettisääntelyyn sisältyvien velvoitteiden laiminlyönnin sanktiointia on haastavaa erityisesti kilpailuneutraliteettisääntelyyn sisältyvien velvoitteiden tarkkarajaisuuden, ja siten sääntelyn ennustettavuuden, puutteen vuoksi. KKV toteaa, että sen valvontatoiminnassa havaitsemat haasteet eivät myöskään ole sellaisia, jotka korjaantuisivat seuraamusmaksusta säätämällä. Havaitut ongelmat liittyvät erityisesti toiminnan luonteen määrittelyn vaikeuteen, mikä on usein seurausta julkisyhteisön toimintaa säätelevän erityislainsäädännön tarkkarajaisuuden puutteesta. Seuraamusmaksusta säätäminen ei siten olisi tehokas ratkaisukeino kilpailuneutraliteettisääntelyn toimivuuden ja noudattamisen parantamiseksi.

Seuraamusmaksusta säättäminen ei myöskään KKV:n näkemyksen mukaan tehostaisi KKV:n valvontaa, koska näyttökynnys kielteisten markkinavaikutusten osalta olisi seuraamusmaksun määräämistä markkinaoikeudelle esitettäessä todennäköisesti korkeampi verrattuna nykytilaan, jossa KKV:n puuttuminen perustuu neuvottelumenettelylle. Seuraamusmaksusta säättäminen tarkoittaisi siten myös sitä, että KKV:n tapaustutkinnasta tulisi entistä resurssi-intensiivisempää, mikä vaikuttaisi myös KKV:n käsittelyaikoihin.

Enimmäiskäsittelyajan säätämistä koskeva suositus

KKV on yhtä mieltä työ- ja elinkeinoministeriön arviomuistiossa esittämän kanssa siitä, että selvityshenkilön suosituksissa esitetty 12 kuukauden enimmäiskäsittelyaika toimenpidepyyntöön perustuvassa valvonta-asian käsittelyssä on epärealistinen ottaen huomioon KKV:n käytettävissä olevat resurssit, KKV:n puutteelliset priorisointimahdollisuudet, KKV:lle tehtyjen toimenpidepyyntöjen täsmentymättömyys sekä kilpailuneutraliteettisääntelyn piiriin kuuluvan toiminnan luonteen määrittämisen vaikeus. KKV ei siten pidä enimmäiskäsittelyajan säätämistä tarkoituksenmukaisena. KKV suhtautuu kuitenkin myönteisesti siihen arviomuistion ehdotukseen, että KKV:lle asetettavaa ei-sitovaa palvelulupausta jatkoselvitetäisiin siinä tilanteessa, että kilpailulakiin lisättäisiin säännös julkisyhteisöjen kilpailullisen toiminnan itsearviointivelvoitteesta, KKV:n priorisointimahdollisuuksia laajennettaisiin arviomuistiossa ehdotetuin tavoin ja KKV:n kilpailuneutraliteettivalvonnan riittävästä resurssoinnista varmistuttaisiin.

Kilpailutilanteessa markkinoilla harjoitettavan toiminnan määritelmästä sekä markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimuksesta säättäminen kilpailulaissa

KKV pitää kannatettavana kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvan toiminnan määritelmän sisällyttämistä kilpailulakiin. Määritelmän lisääminen kilpailulakiin ennen kaikkea selkeyttäisi nykysääntelyä, johon vastaavaa määritelmää ei sisälly. KKV katsoo, että kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvan toiminnan määritelmän ohella myös ei-kilpailullisen toiminnan listaus tulisi sisällyttää osaksi kilpailulakia ainakin niiden toimintojen osalta, jotka koskevat kaikkia julkisyhteisöjä (esimerkiksi lakisääteisen toiminnan harjoittaminen). KKV toteaa, että ei-kilpailullisen toiminnan listaus niin ikään selkeyttäisi kilpailuneutraliteettisääntelyä ja sen soveltamisalaa, sillä tällä hetkellä kilpailulaista puuttuu säännös siitä, millaista toimintaa ei ole katsottava harjoitettavan kilpailutilanteessa markkinoilla, kun taas kuntalaissa ja hyvinvointialueesta annetussa laissa vastaava säännös on. Nykytila on omiaan johtamaan sääntelyn epäselkeyteen ja vaikeuttamaan niin julkisyhteisöjen ja niiden määräysvaltaan kuuluvien yksiköiden kuin elinkeinonharjoittajienkin kykyä tulkita sääntelyä ja arvioida sitä, millaiseen toimintaan neutraliteettisääntely soveltuu ja mikä toiminta vastaavasti jää soveltamisalan ulkopuolelle.

KKV pitää sinällään kannatettavana myös ehdotusta markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimusta koskevan säännöksen lisäämisestä kilpailulakiin. KKV kuitenkin katsoo, että kilpailulaissa olisi

tarkoituksenmukaisempaa säätää kilpailullisten hyödykkeiden hinnoittelua koskevaa vaatimusta laajemmin siitä, että kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvaa taloudellista toimintaa harjoittaessaan julkisyhteisöillä ja niiden määräysvaltaan kuuluvilla yksiköillä olisi velvollisuus toimia markkinaehtoisesti tai siten, ettei kilpailu esty tai vääristy markkinoilla. Velvoite toimia markkinaehtoisesti tai siten, ettei kilpailu esty tai vääristy markkinoilla kattaisi kilpailutilanteessa myytävien hyödykkeiden markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimuksen lisäksi muun muassa velvoitteen varmistua rahoitustoimenpiteiden markkinaehtoisuudesta, kilpailullisen toiminnan rakenteellisen eriyttämisen kilpailun vääristymisen estämisen sitä edellyttäessä sekä velvoitteen luopua muista julkisyhteisön saamista kilpailua vääristävistä perusteettomista eduista, mikäli ne estävät tai vääristävät kilpailua markkinoilla.

KKV:n ehdottaman velvoitteen sisällyttäminen kilpailulakiin parantaisi kilpailuneutraalisääntelyn ja sen soveltamisalan selkeyttä paremmin kuin pelkästä markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimuksesta säätäminen. Voimassa oleva kilpailulain 30 a § lähtee jo nyt siitä, että kilpailullista toimintaa harjoittaessaan julkisyhteisön tulisi KKV:n puuttumisen välttääkseen varmistua kilpailutilanteessa markkinoilla myymiensä hyödykkeiden hinnoittelua laajemminkin siitä, ettei julkisyhteisön soveltaman menettelyn tai toiminnan rakenteen seurauksena kilpailu esty tai vääristy markkinoilla. Kilpailulain 30 a §:n esitöiden (HE 40/2013 vp.) mukaan kilpailua estävällä tai vääristävällä menettelyllä tarkoitetaan nimittäin kaikkia sellaisia toimintatapoja, joiden seurauksena kilpailu ei ole tasapuolista julkisen ja yksityisen sektorin elinkeinotoiminnan välillä. Esimerkkeinä tällaisista kielletyistä menettelyistä esitöissä mainitaan julkisyhteisön harjoittamaan taloudelliseen toimintaan kohdistuva ja kilpailun toimivuutta vaurioittava tuki tai tukijärjestelmä, julkisesti omistetun yksikön omistajaltaan saamasta edullisesta rahoituksesta johtuvat edut sekä tilanteet, joissa julkisyhteisöillä on mahdollisuus hyödyntää kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvassa toiminnassaan muussa kuin kilpailullisessa toiminnassa saatuja tietovarantoja, infrastruktuuria tai ei-markkinahintaisia tukipalveluja. Kilpailua vääristävällä tai estävällä rakenteella taas tarkoitetaan esitöiden mukaan esimerkiksi liikelaitos- tai virastorakenteessa harjoitettua elinkeinotoimintaa, joka rakenteesta johtuvien veroetujen ja konkurssisuojan vuoksi voi vääristää kilpailua yksityisten toimijoiden kanssa.

KKV toteaa lisäksi, että KKV:n ehdottama markkinaehtoisesti toimimisen velvoite toisi markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimusta koskevaa säännöstä selvemmin esiin sen, että kilpailullista toimintaa harjoitettaessa on toimittava esimerkiksi palvelujen hinnoittelun osalta markkinaehtoisesti riippumatta siitä, onko toiminta yhtiöitetty vai ei, sillä nyt kunta- ja hyvinvointialuealaeista löytyvät säännökset markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimuksesta soveltuvat tilanteisiin, jossa kilpailullista toimintaa harjoitetaan yhtiöittämättömässä muodossa. Kuitenkin myös yhtiöitettyssä muodossa harjoitettu kilpailullinen toiminta voi olla alihinnoiteltua ja näin vääristää kilpailua markkinoilla.

Uusi priorisointiperuste koskien todennäköistä toimivallan puuttumista

KKV pitää kannatettavana KKV:n priorisointiperusteiden laajentamista koskemaan todennäköistä toimivallan puuttumista. KKV toteaa, että priorisointiperusteiden laajentaminen selvityshenkilön

suosituksessa ja arviomuistiossa ehdotetulla tavalla tehostaisi KKV:n kilpailuneutraliteettivalvontaa ja myös yhtenäistäisi KKV:n puuttumisvelvoitetta muun kilpailulain kilpailunrajoituksia koskevan valvonnan kanssa.

KKV toteaa, että voimassa olevan kilpailulain 32 §:n kilpailuneutraliteettiasioita koskevan priorisointiperusteen osalta lainsäätäjän tarkoituksena on ollut se, että virastolla olisi laaja harkintavalta yksityiskohtaiseen käsittelyyn otettavien asioiden valinnassa (HE 40/2013 vp.). Tämä tavoite ei voimassa olevan priorisointisäännöksen avulla kuitenkaan täysin toteudu. KKV:n tulee käsitellä kaikki sille tehdyt toimenpidepyynnöt, jotka ovat usein laaja-alaisia ja koskevat monesti toimintaa, joka osittain tai kokonaan ei ole KKV:n toimivallan piirissä. Voimassa oleva priorisointisäännös on johtanut siihen, että KKV:n on tullut käyttää runsaasti aikaa ja resursseja julkisyhteisöä koskevan erityislainsäädännön tulkintaan voidakseen linjata, ettei julkisyhteisön harjoittama toiminta ole esimerkiksi luonteeltaan taloudellista, tai toiminnan taloudellisesta luonteesta huolimatta ole kilpailulain 30 a §:ssä tarkoitettulla tavalla yksityisen elinkeinotoiminnan kanssa samoilla markkinoilla harjoitettua toimintaa tai kuntalain 126 §:ssä tarkoitettulla tavalla kunnan kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvaa toimintaa. KKV toteaa, että kilpailuneutraliteettivalvonnan vaikuttavuuden ja tehokkuuden näkökulmasta KKV:n tulisi voida kohdistaa resurssinsa toimintaan, joka selvästi tapahtuu kilpailluilla markkinoilla ja vääristää kilpailua, minkä uusi priorisointiperuste mahdollistaisi nykyistä paremmin.

KKV:n kilpailuneutraliteettivalvonnan riittävä resurssointi ja valvonnan painopisteiden määrittäminen

Arviomuistiossa todetaan, että käytännössä ensisijainen keino KKV:n kilpailuneutraliteettivalvonnan resurssien lisäämiseksi olisi viraston sisäisten resurssien uudelleenkohdentaminen. Virasto toteaa, että sen käytössä olevat resurssit ovat hyvin niukat ja sitoutuneet lainsäädännöllisten tehtävien hoitamiseen. Kilpailuneutraliteettivalvontaan on alun perin osoitettu resursseja vain 3 henkilötyövuotta ja niitä on hieman kasvatettu siirtämällä resursseja muista viraston valvontatoiminnoista. Kaikkien KKV:n toimintojen toimintakyky on määrärahaileikkausten myötä nyt heikentynyt merkittävästi niin, että kilpailuneutraliteettivalvonnan resurssit ei ole mahdollista lisätä siirtämällä niitä muista toiminnoista. Leikkausten myötä on päinvastoin vaara, että kilpailuneutraliteettiin osoitetut resurssit entisestään pienenevät.

Arviomuistiossa ehdotetaan lisäksi, että KKV voisi arvioida, olisiko kilpailuneutraliteettivalvonnan strategisten painopisteiden asettaminen hyödyllistä. KKV toteaa, että virastolla ei ole etukäteen tiedossa, millaisia toimenpidepyyntöjä sille tullaan tekemään. Viraston on kuitenkin käsiteltävä kaikki sille tehdyt toimenpidepyynnöt, minkä vuoksi strategisten painopisteiden valinnalla olisi merkitystä ennen kaikkea KKV:n oma-aloitteisten tutkintojen ja selvitysten kannalta. KKV toteaa, että viraston oma-aloitteisten selvitysten suuntaaminen etukäteen päätettyjen painopisteiden perusteella edellyttää kuitenkin arviota siitä, millä aloilla tai missä julkisyhteisöissä kilpailuneutraliteettiongelmia todennäköisesti esiintyy. KKV:n kilpailuneutraliteettivalvonnan strategisten painopisteiden määrittäminen edellyttää siten kattavaa ja monipuolista tietoa julkisen sektorin harjoittamasta kilpailullisesta toiminnasta. Tällaista tietoa voidaan pyrkiä hankkimaan

resurssi-intensiivisten markkinaselvitysten avulla, mutta KKV:n näkemyksen mukaan tehokkaampaa olisi, jos julkisen sektorin kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvasta toiminnasta olisi saatavilla tietoa kaikkien kilpailuneutraliteettisääntelyn piiriin kuuluvien julkisyhteisöjen osalta esimerkiksi Valtiokonttorin ylläpitämässä tietovarannossa tai muussa vastaavassa järjestelmässä.

Suositus kilpailuneutraliteetin huomioimista koskevien kirjausten lisäämisestä lainvalmistelua koskeviin ohjeisiin

KKV pitää kannatettavana kilpailuneutraliteetin huomioimista koskevien kirjausten lisäämistä lainvalmisteluohjeisiin. KKV toteaa, että kilpailuneutraliteetin huomioimisen selvemmällä maininnalla lainvalmisteluohjeissa voi olla positiivisia vaikutuksia kilpailuneutraliteettiin liittyvien näkökohtien tiedostamisessa ja huomioon ottamisessa lainvalmisteluvaiheessa. Kun kilpailuneutraliteetti huomioitaisiin entistä laajemmin lainvalmisteluvaiheessa, voitaisiin paremmin välttyä siltä, että lainsäädännöllä tarpeettomasti tai tahattomasti rajoitettaisiin KKV:n toimivaltaa ja kilpailuneutraliteetin toteutumista markkinoilla. Lisäksi kirjauksella voitaisiin myötävaikuttaa siihen, että julkisyhteisöjen lakisääteisistä tehtävistä säädettäisiin mahdollisimman tarkkarajaisesti ja selkeästi. Tämä helpottaisi KKV:n puuttumistoimivallan ja kilpailulain soveltumisen arviointia niin KKV:n kuin muidenkin kilpailulakia tulkitsevien näkökulmasta. Maininta kilpailuneutraliteetin huomioimisesta voisi myös ohjata lainvalmistelijoita pyytämään tarvittaessa neuvontaa KKV:lta.

KKV pitää myös kannatettavana arviomuistiossa esitettyä ehdotusta valtioneuvostotasaisen periaatepäätöksen tekemistä siitä, että jokainen hallinnonala sitoutuisi varmistamaan kilpailuneutraliteetin periaatteiden toteutumista.

Julkisyhteisöjen kilpailullisen toiminnan raportointivelvoitteiden laajentaminen koskemaan valtiota ja julkisen sektorin määräysvallassa olevia yksiköitä

KKV pitää kannatettavana julkisyhteisöjen kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuvaa toimintaa koskevien kilpailulain 30 d §:n nojalla laadittujen tuloslaskelmatietojen raportoinnin laajentamista koskemaan myös valtiota sekä julkisen sektorin määräysvallassa olevia yksiköitä. Tällä hetkellä kunnilla, kuntayhtymillä, hyvinvointialueilla ja hyvinvointiyhtymillä on velvollisuus raportoida kilpailullista toimintaa koskevat tuloslaskelmatiedot Valtiokonttorin ylläpitämään tietovarantoon. Raportointivelvollisuus perustuu kilpailuneutraliteettisääntelystä erilliseen sääntelyyn. KKV toteaa, että kilpailullista toimintaa koskevien tietojen raportointivelvoitteen laajentaminen valtiota ja julkisen sektorin määräysvallassa olevia yksiköitä koskevaksi auttaisi muodostamaan kokonaiskuvan julkisen sektorin kilpailluilla markkinoilla tapahtuvasta toiminnasta, sen mittaluokasta, tässä toiminnassa tapahtuvista muutoksista sekä niistä julkisyhteisöistä, jotka ovat toiminnan mahdollisten vaikutusten kannalta merkittävimpiä. Raportoitujen tietojen perusteella voidaan havaita viitteitä kilpailuneutraliteettiongelmien esiintymisestä ja näin ollen tietoja voitaisiin hyödyntää KKV:n selvitysten suuntaamisessa ja mahdollisesti tulevaisuudessa myös KKV:n valvonnan painopisteiden määrittämisessä. Lisäksi koska julkisyhteisöjen kilpailullista toimintaa koskevat tiedot

olisivat myös toimenpidepyynnönteekijöiden käytettävissä, voisivat tietovarannosta saatavat viitteet mahdollisista kilpailuneutraliteettiongelmista kannustaa tekemään toimenpidepyynnön KKV:lle. Lisäksi kilpailullista toimintaa koskevista tiedoista voisi olla apua myös entistä informatiivisempien toimenpidepyyntöjen laatimisessa.

Arviomuistiossa todetaan, että raportointivelvoitteen laajentamista olisi tarpeen arvioida myös suhteessa itsearviointivelvoitteeseen. Tältä osin KKV huomauttaa arviomuistiossa esiin tuodun mukaisesti, että nämä velvoitteet palvelevat eri käyttötarkoituksia: Itsearviointidokumentti edistäisi KKV:n kilpailuneutraliteettivalvontaa yksittäistapauksessa, kun taas kilpailulain 30 d §:n nojalla laadittujen kilpailullista toimintaa koskevien tuloslaskelmatietojen raportointi olisi hyödyksi julkisyhteisöjen kilpailullista toimintaa koskevassa ilmiötason tarkastelussa sekä KKV:n valvontatoiminnan priorisoinnissa ja selvitystoimenpiteiden suuntaamisessa.

Raportointivelvoitteen laajentamista koskevan ehdotuksen osalta KKV toteaa, että jatkovalmistelussa tulisi vielä selvittää, missä laissa valtion ja julkisen sektorin määräysvallassa olevien yksiköiden kilpailullisen toiminnan tuloslaskelmatietojen raportointivelvoitteesta olisi tarkoituksenmukaisinta säätää.

Ruohonen Heidi
Kilpailu- ja kuluttajavirasto